

KATEGORIE SCENICZNE

Macierz Różnicująca

(objaśnienia zamieszczone na ostatnim slajdzie)

ZATWIERDZONE PRZEZ RADĘ ZAŁOŹYCIELI ORAZ ZARZĄD STOWARZYSZENIA PROFESJONALNYCH
MÓWCZYŃ I MÓWCÓW

AUTOR - ROBERT KROOL/Fundacja LifeSkills/Warszawa 2021

www.prof-speakers.pl

SPIS TREŚCI:

WSTĘP

KATEGORIE SCENICZNE - C

- Autoprezentacja – kat. C3
- Prezentacja szkoleniowa – kat. C2
- Prezentacja handlowa lub techniczna, produktowa – kat. C1

KATEGORIA SCENICZNA - B

- Przemowy okazjonalne – kat. B

KATEGORIE SCENICZNE - A

- Mowa warsztatowa – kat. A3
- Mowa sceniczna – kat. A2
- Monodram - kat. A1

MACIERZ RÓŻNICUJĄCA

PO CO KOMU WYSTĄPIENIE PUBLICZNE...?

*„...by wyrwać myśli z codziennej rutyny. Współcześnie zwą to:
inspiracją.”*

Dr Marzena Mazur

AUTOPREZENTCJA – KAT. C3

To najbardziej **rozpowszechniona** kategoria sceniczna, która de facto rozpoczyna korowód zaawansowania scenicznego.

Autoprezentacja jasno zasadza się na kilku bazowych wyróżnikach, które podlegają potencjalnej ocenie, są to:

- Entuzjazm do własnych możliwości, azaż mankamentów
- Parcie na szkło, scenę, na bycie w centrum uwagi
- Emocjonalna potrzeba wystawiania swojej osoby i historii na światło dzienne
- Ogólne wyczucie co do ramy, procesu i jego końca.

PREZENTACJA SZKOLENIOWA – KAT. C2

To kategoria będąca przedmiotem westchnień wielu adeptów z poprzedniej kategorii, ale i rzeszy aspirantów z różnych branż. Spotkamy tu kibiców, entuzjastów, ale i rzeczywistych miłośników.

W pewnym sensie to kategoria **wykładowcy akademickiego**, ale prosimy nie mylić jej z kategorią nauczyciela przedmiotu. To zupełnie odrębna sprawa kompetencyjna.

Kategoria C2 zasadza się na kilku bazowych wyróżnikach, które podlegają potencjalnej ocenie, lecz nie mają nic wspólnego z prezentacją slajdów. Co w tej i w poprzedniej kategorii C3, może łatwo znieść obserwatora, gdyż bez slajdów – mówca - może zwyczajnie sobie nie poradzić... :

- Specjalizacja i antologia w wybranych kwestiach lub problemach
- Elokwencja wyrażona w pytaniach i kazusach
- Twórcza interpretacja napotkanych problemów/reakcji
- Transfer treści umożliwiających prace własną uczestników

PREZENTACJA HANDLOWA, TECHNICZNA LUB PRODUKTOWA – KAT. C1

W całej kategorii „C” to **poziom mistrzowski**, co jest warte podkreślenia. Osoby, które w tej klasie, nie czują się komfortowo, zazwyczaj idą innym szlakiem kariery lub wycofują się na pozycje Kategorii C2, gdzie panuje bardzo obfita podaż oferentów rynkowych.

Kategoria C1 jest bardzo poszukiwana wśród zleceniodawców, pracodawców oraz właścicieli przedsiębiorstw. Powodem takiego stanu rzeczy, są obowiązujące tu twarde kompetencje z danej dziedziny, czyli specjalizacja połączona z postawą zawodnika. Nie kibica, czy entuzjasty...

Jej bazowe wyróżniki, które podlegają potencjalnej ocenie, to:

- Specjalistyczna wiedza o procesie, jego etapach i ich użytecznym rozliczeniu
- Elokwencja w radzeniu sobie z obiekcjami i zastrzeżeniami uczestników procesu, ale i podejście pedagogiczne do tych ostatnich
- Twórcze lecz systemowe rozwiązywanie problemów
- Skuteczne domykanie etapów i sprawy

PRZEMOWY OKAZJONALNE – KAT. B

(KAZANIA, PODSUMOWANIA, TOASTY – STYPY & WESELA, PANELE DYSKUSYJNE, RAUTY)

Istotą tej kategorii jest **odrębność**, a nie linearna konsekwencja. Ona nie następuje po kategorii C i nie prowadzi wprost do kategorii A. Cały szereg osób poruszających się w kategorii B, pozostaje w niej okazjonalnie, mając twardą specjalizację zawodową jak prawnik, lekarz, dziennikarz. Większość jednak, to przypadki hermetyzmu, pozostające wierne kategorii B do samego końca jak np. prezenterzy telewizyjni, radcowie prawni i adwokaci, czy dziennikarze.

Bazowe wyróżniki kategorii B, które podlegają potencjalnej ocenie, to:

- Wstrząsająca, cierpiętnicza, krytyczna lub humorystyczna dramaturgia w krótkich formach
- Podsumowania poprzez zapadające w pamięć riposty
- Zaskakujące zwroty lub pytania retoryczne, przy ograniczonej improwizacji z uwagi na krótkie formy

MOWA WARSZTATOWA – KAT. A3

To kategoria w której jest używana **interakcja z publicznością** nie poprzez obraz/slajd/raport, ale przede wszystkim poprzez pytania i odpowiedzi. W kategorii A3, osią jest **informacja zwrotna**, jako główny wątek całości wystąpienia. To kategoria zawodnicza w której słowo autorytet, zaczyna pochodzić już od słowa autor. W kategorii A, kryteria oceny są niezmiennie w warstwie generalnej, jednak różnią się szczegółami technicznymi. Cała kategoria A, to kategoria w której obraz/slajd zupełnie mówcy nie przeszkadza. Mówca dominuje go.

Zatem bazowe wyróżniki, które podlegają ocenie w kategorii A3, to:

- Specjalizacja w zakresie interesującego wprowadzenia do zagadnienia, przed i w podsumowaniu warsztatu lub przejście przez antologię w danym obszarze, jako zachęta do poszerzenia wiedzy uczestników
- Elokwencja wyrażająca się zadawaniem właściwych pytań do uczestników i następnie dynamiczne komentowanie ich odpowiedzi, co pokazuje możliwości improwizacyjne mówcy
- Twórczość w zakresie wskazania praktycznych aspektów sprawy, związanych z nią problemów itp. i oznaczenie rozwiązań, strategii lub konkretnych rekomendacji

MOWA SCENICZNA – KAT. A2

To kategoria mocno zaawansowana w której interakcja z publicznością ma spore ograniczenia z uwagi na **wielkość sceny** oraz audytorium. Duża scena obnaża wszystko, bo i nieskoordynowany ruch sceniczny, i niespójność toku myślowo – słownego, ale i bardzo częste rozpaczliwe szukanie wsparcia po stronie audytorium, tanimi chwytami spod znaku „marnowania czasu”.

To kategoria zawodnicza w której słowo autorytet, pochodzi już tylko od słowa autor. Zaś obraz i slajd stanowią co najwyżej „kwiatek do kożucha”.

Bazowe wyróżniki, które podlegają ocenie w kategorii A2, to:

- Specjalizacja w zakresie budowania dramaturgii, potrzeb emocjonalnych audytorium oraz znajomość ich problemów jawnych i niejawnych
- Elokwencja wyrażająca się zadawaniem właściwych pytań retorycznych i następnie, bogate intelektualnie odpowiadanie na nie, ubrane w historie oraz przykłady z codzienności
- Twórcze wskazanie strategicznych aspektów sprawy, związanych z nią problemów rozwojowych i oznaczenie strategii rozwiązań lub rekomendacji, ale i szeroko rozumiana improwizacja.

MONODRAM – KAT. A1

To najbardziej wymagająca forma dla osoby zawodowo występującej na scenie danej branży. Osoba jest **sama na scenie** i tylko z tego robi wydarzenie. Obraz, slajd, muzyka, może tylko coś podkreślić, albo wręcz przeciwnie obnażyć braki w scenariuszu i reżyserii...

Bazowe wyróżniki, które podlegają ocenie w kategorii A1, to:

- Specjalizacja autorska mówcy w zakresie budowania dramaturgii, wykreowania potrzeb emocjonalnych audytorium oraz znajomość ludzkiej psychiki, od problemów jawnych do niejawnych
- Elokwencja wyrażająca się odegraniem dialogu, ubranego w obrazowe historie i kazusy
- Twórcze wskazanie strategicznych aspektów sprawy, konsekwencji rozwiązań lub udzielanych rekomendacji. Improwizacja jest tu wyłącznie fanaberią mówcy lub wymuszona okolicznościami technicznej awarii...

MACIERZ RÓŻNICUJĄCA JAKO WSTĘP DO SEGMENTACJI W MOWACH PROFESJONALNYCH

1. Powyższe opracowanie jest pochodną ponad 30 letniej obecności na scenie profesjonalnej.
2. Jego użyteczność polega na możliwości umiejscowienia swoich kompetencji, zdefiniowania barier przejścia i zamarkowania opcji rozwojowej.
3. Prosimy o czytanie ze zrozumieniem, przesyłanie do nas dobrze przemyślanych propozycji zmian. I tylko takowe nagrodzimy odpowiedzią oraz podziękowaniami...
4. W przypadku cytowania, prosimy jako źródło podać www.prof.-speakers.pl lub Stowarzyszenie Profesjonalnych Mówczyń i Mówców.